

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimțământul celuilalt părinte?

Conform dispozițiilor art. 30 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, minorul care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate, cărți de identitate simple sau cărți electronice de identitate și care călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți poate părăsi teritoriul României fără a mai fi necesară declarația celuilalt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau că exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013.

De asemenea, nu este necesară declarația părintelui decăzut din drepturile părintești sau, după caz, declarat dispărut, în condițiile legii, dacă însoțitorul face dovada în acest sens.

De asemenea, conform art. 30 alin. 6 ind. 1 din Legea nr. 248/2005, declarația celuilalt părinte, declarația ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, privind acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate la ieșirea din România, nu este necesară atunci când minorul cetățean român cu domiciliul sau reședința în țara de destinație se deplasează însoțit, în condițiile Legii nr. 248/2005, în această țară.

Organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a minorilor însoțiți în cazul în care însoțitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul urmează să beneficieze de un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României și fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, cu condiția să prezinte documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care urmează să se acorde tratamentul medical respectiv, chiar dacă nu există acordul ambilor părinți, al celuilalt părinte, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal. De asemenea, organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a minorilor însoțiți în cazul în care însoțitorul face dovada că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale, prin prezentarea unor documente corespunzătoare, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura aceste studii sau concursuri, chiar dacă există acordul doar al unuia dintre părinți.

2 În ce condiții este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimțământul celuilalt părinte este necesar pentru deplasarea copilului în alt stat membru pentru situațiile în care autoritatea părintească este exercitată în comun de ambii părinți.

Astfel, părinții exercită împreună și în mod egal autoritatea părintească, indiferent dacă minorul este din cadrul ori din afara căsătoriei (art. 503 alin. 1 Cod civil).

În situația desfacerii căsătoriei prin divorț, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinți, afară de cazul în care instanța decide altfel. Dacă există motive întemeiate, având în vedere interesul superior al copilului, instanța hotărăște ca autoritatea părintească să fie exercitată numai de către unul dintre părinți (art. 397 și art. 398 alin. 1 Cod civil).

Conform dispozițiilor art. 30 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 248/2005, în vederea deplasării unui minor cetățean român în afara țării, părintele însoțitor trebuie să prezinte la organele poliției de frontieră o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia.

Declarația trebuie să fie autentificată în România de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă a fost dată în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarația trebuie să fie eliberată părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Ori de câte ori există neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, instanța de tutelă, după ce îi ascultă pe părinți și luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta psihosocială, hotărăște potrivit interesului superior al copilului (art. 486 Cod civil). Astfel, consimțământul celuilalt părinte la deplasarea copilului în străinătate poate fi suplinit prin hotărârea instanței de judecată.

4 Se aplică aceleași norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistență medicală, vacanță etc.) și pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizați formularele de consimțământ relevante.

În cazul în care deplasarea copilului într-un alt stat vizează schimbarea reședinței copilului, este necesar consimțământul celuilalt părinte, cu excepția cazului în care părintele care dorește să se mute exercită singur autoritatea părintească.

Astfel, Codul civil prevede că în cazul în care este afectat exercițiul autorității sau al unor drepturi părintești, schimbarea locuinței copilului, împreună cu părintele la care locuiește, nu poate avea loc decât cu acordul prealabil al celuilalt părinte. În caz de neînțelegere între părinți, hotărăște instanța de tutelă (art. 497 Cod civil).

Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate nu distinge între deplasarea temporară și cea definitivă.

Potrivit art. 34 din HG nr. 94/2006 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005, modelul declarațiilor necesare pentru ieșirea din țară a minorului se stabilește prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Textul legii nr. 248/2005 poate fi consultat [aici](#).

Fișiere relevante

[Model declarație privind acordul unuia dintre părinți pentru ieșirea din țară a minorului însoțit de celălalt părinte](#) (100 Kb)

[Model declarație privind acordul părinților pentru ieșirea din țară a minorului însoțit de o altă persoană fizică majoră](#) (194 Kb)

Ultima actualizare: 18/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.